

Cílem této práce bylo představení Arménské apoštolské církve na základě sondy do její liturgické praxe, resp. rozbor současné podoby jejího křestního a pohřebního rituálu.

Arménská apoštolská církev prošla vlivem vnějších i vnitřních faktorů celou řadou proměn. Počátky jejího etablování spadají do prvních staletí existence křesťanské církve, a tak lze v jejích tradicích nalézat pozůstatky liturgických pořádků církve této doby. Její liturgie (písemné zachycení) zřetelně odráží jednotlivé vlivy, které se postupně promítaly do potřeb a nároků tohoto společenství věřících. Každá změna byla výsledkem dlouhodobého vývoje, zvažování různých možností a dospívání ke kompromisům, které jsou velmi důležité zvláště v posledních dvou staletích, jelikož se v arménské církvi sdružuje a spojuje nepřehledné množství různých zkušeností a působení, což je především dáno diasporním charakterem této církve. Většina jednotlivých společenství žije již dlouhou dobu v diaspoře, rozptýlenost je tak velká, že lze říci, že každý územní celek je jakousi samostatně žijící jednotkou. Realizované změny často předcházejí konstitutivnímu písemnému zachycení. Cesta ke společným kompromisním změnám například v liturgii je navýsost složitá. A právě na tomto místě přichází ke slovu autorita; celá církev respektuje nařízení křesťana všech Arménů, který spolu s radou arménských teologů vydává nové či upravené pořádky a řády závazné pro Arménskou apoštolskou církev na celém světě.